

ΑΝΘΗ ΕΚ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Σήμερον λόγοι Φωτός εν ημέρα Φωτός, τους υιούς Φωτός κατα φωτίζουν. Χριστού του αληθινού Φωτός παρουσία, της οικουμένης πάσης ευεργεσία. Χριστός ανυμνείται και ο κόσμος αγιάζεται, ψυχές φιλοθέων ουράνια μυστήρια διδάσκονται και αδιαλείπτως προσεύχονται. Επεφάνη ο Λυτρωτής και την ανθρώπινη φύσιν ανακαινίζει δι' εαυτού. Βαπτίζεται ο Χριστός και εις τα ύδατα τον αγιασμόν παρέχει.

Ο Πρόδρομος, ως εν νυκτί τους Ιουδαίους που αγνοούσαν, εφώτιζε κηρύττων δια τούτο λύχνος ονομάσθη απ' τον Δαβίδ: « Ητοίμασα λύχνον τω Χριστώ μου». Ο λυτρώσεως έχων ανάγκη (=ο Πρόδρομος) τον Λυτρωτήν εβάπτισε και τότε πραγματοποιήθησαν οι προφητικές φωνές: «Φωνή βοώντος εν ερήμω» και «Φωνή Κυρίου επί των υδάτων». Ο Πατήρ άνωθεν τον Υιόν κυρύττει, ο Υιός βαπτίζεται, το Άγιον Πνεύμα σφραγίζει την Θεοπρεπή μυσταγωγίαν. Ο Ησαΐας λέγει: « η δόξα του Λιβάνου εδόθη τη ερήμω και η τιμή του Καρμήλου εδόθη αυτή». Λίβανον ονομάζει την Ιερουσαλήμ.

Επειδή η ιερωσύνη και προφητεία μετέβη εις Ιωάννην και ο λαός της Ιερουσαλήμ εβαπτίζετο εις το βάπτισμα Ιωάννου, δια τούτο λέγει, η δόξα του Λιβάνου εδόθη εις την έρημον και η τιμή της καρμήλου. Τιμή καρμήλου, είναι ο προφήτης Ηλίας που ασκήτευε εκεί.

Επειδή ο Πρόδρομος εξούσε ασκητικά και εκήρυττε με ζήλο όπως και ο Ηλίας δια τούτο λέγει : « Η τιμή του Καρμήλου όρους, δηλαδή ο Ιωάννης ως άλλος Ηλίας εξούσε και εδίδασκε εις την έρημο του Ιορδάνου. Περί του Προδρόμου είτε ο Κύριος: «Αυτός εστιν ο Ηλίας ο μέλλον έρχεσθαι». Διατί εις τον Ιορδάνη εβαπτίσθη ο Σωτήρ;

Ο Ιορδάνης προέρχεται από δυο πηγές, την Ιόρ και την Δάν (δια τούτο λέγεται έτσι). Χύνεται εις την νεκρά θάλασσα, είναι δε, τύπος του ημετέρου θνητού γένους που προέρχεται από τον Αδάμ και την Εύα. Εξ αυτών οι άνθρωποι, λόγω της παρακοής, τέλος είχαν τον θάνατον και ο Άδης κρατούσε αυτούς (όπως η νεκρά θάλασσα κρατεί τα ύδατα του Ιορδάνου). Δια τούτο Βαπτιζόμενος ο Σωτήρ εις Ιορδάνη – αγιάζει τα ύδατα και το ανθρώπινο γένος δεν τρέχει προς θάνατον αλλά εις Ουρανόν – εις Βασιλεία Ουρανών (αποκαθίσταται η ανθρώπινη φύσις εις το αρχαίο αξίωμα).

Πρώτος ο Ιησούς του Ναυή έσχισε τον Ιορδάνη έχοντας την κιβωτόν της Διαθήκης (σύμβολον του Δεσποτικού σώματος) όταν οι ιερείς βαστάζοντες την κιβωτόν επάτησαν εις το ύδωρ. Περί αυτού λέγει ο Δαβίδ ερωτών: «Τι σοι έστι θάλασσα ότι έφυγες και συ Ιορδάνη ότι εστράφης εις τα οπίσω;» και η κτίσις απαντά: «Από προσώπου Κυρίου εσαλεύθη η γη» πρόσωπον Κυρίου, την Κιβωτό λέγει. Όπως η κιβωτός είχε εντός, τις πλάκες των εντολών, τη στάμνο με το μάννα και τη ράβδο που παραδόξως εβλάστησε, ούτω και η σάρξ του Σωτήρος έφερε την Θεότητα.

Όταν εσχίσθη ο Ιορδάνης και διεπέρασε ο λαός, έλαβε ο Ιησούς του Ναυή απ' την κοίτη του ποταμού 12 λίθους και έστησε αυτούς πέραν του ποταμού, έθεσε αντί αυτών 12

άλλους λίθους εις τις θέσεις των πρώτων (εις την κοίτη ποταμού). Δείχνει μ' αυτό ότι αναβιβάζει την ανθρώπινη φύση εκ του βυθού απιστίας – κακίας εις Ουρανόν. Δώδεκα λίθους, όσοι και οι απόστολοι, δι' αυτών ο Θεός σώζει τον κόσμον. Και να δείξει εις υιούς και απογόνους το θαύμα της διαβάσεως του Ιορδάνου. Οι άλλοι 12 λίθοι που τοποθέτησαν εντός του ποταμού είναι τα ενέχυρα σωτηρίας. Ο Χριστός και λαμβάνει (πίστιν απ' τον άνθρωπο) και δίδει αγιότητα. Ενέχυρα λοιπόν σωτηρίας (οι 12 λίθοι) και αρραβών μελλόντων αγαθών. Οι Πατριάρχες Αβραάμ , Ισαάκ κλπ. . προ Χριστού (ως άλλοι λίθοι) έδωσαν την θέση τους εις Αποστόλους...).

Μετά την διάβαση του Ιορδάνου ο Ιησούς Ναυή και ο λαός κατακτούν την γην της επαγγελίας. Ο Χριστός μετά τη Βάπτιση του αρχίζει το κήρυγμα (αρχή κατακτήσεως της Βασιλείας των Ουράνων) ο Ιορδάνης (=το Βάπτισμα) ο Ησαΐας βοα: «Ευφράνθητι έρημος διψώσα, ότι εράγη εν τη ερήμω ύδωρ». Έρημο λέγει εδώ, την ανθρωπότητα που ήτο έρημος (δεν καρποφορούσε) πίστη και αγαθά έργα. «Εράγη ύδωρ» δηλ. το μυστήριο του Βαπτίσματος προφητεύει, όπου βαπτίζεται ο αναμάρτητος Χριστός και αγιάζει τα ύδατα.

« Πάλιν ο Ιησούς ο εμός και πάλιν μυστήριον υψηλόν και θείον και λαμπρότητος πρόξενον» (Αγιος Γρηγόριος Θεολόγος) ο κύριος λέγει: « Εγώ ειμι το Φως του κόσμου» και ο Δαυίδ : « Προσέλθετε προς Αυτόν και φωτίσθητε». Ιδού καιρός αναγεννήσεως, καιρός αναπλάσεως. Εις ημάς εχαρίσθη να φεύγομεν την πλάνην και να είμεθα με την ΑΛΗΘΕΙΑΝ τηρούντες τις θείες εντολές. Ο Σολωμών λέγει: «Αρχή σοφίας, κτήσαι σοφίαν» Αρχή σαοφίας τον φόβον λέγει. Όπου φόβος Θεού τήρησις εντολών! Όπου τήρησις εντολών εκεί κάθαρσις και έλλαμψις. Πρώτα πρέπει να καθαρίσομεν εαυτούς και μετά να ομιλήσομεν με τον Θεόν, δια να μη τυφλωθούμε όπως ο Παύλος. Να φύγομε τις κακίες και τις αρετές να καρποφορούμε δια να αναπαύεται ο Θεός σ' εμάς και τότε αξίως συνεορτάζομεν με φιλοθέους και φιλεόρτους.

Το κεφάλαιον της εορτής είναι η μνήμη του Θεού! Θεού μνημονεύσομεν, Χριστός βαπτίζεται, συγκατέλθομεν ίνα συναέλθομεν.. Προσέρχεται ο Χριστός δια ν' αγιάση τα ύδατα και τον Βαπτιστήν. « Εγώ έχω χρεια (ανάγκη) να βαπτισθώ από Σένα, λέγει ο Ιωάννης». Όχι μόνο «υπό Σου» αλλά και το υπέρ Σου – ας προσθέσομε – δηλ. το μαρτυρικό τέλος, τον αποκεφάλισε ο Ηρώδης!

Ο Ιησούς « Άφες άρτι» (άφες πάραυτα αμέσως, τώρα..) Βαπτίζεται ο Χριστός! Ευθύς ανέρχεται εκ του ύδατος (βλέπε το «ευθύς» αμέσως ανήλθε απ' το ύδωρ, διότι ως αναμάρτητος δεν είχε κάτι να εξομολογηθή..) σχίζονται οι ουρανοί που έκλεισε με την παρακοή ο Αδάμ.. Το ΠΝΕΥΜΑ το ΑΓΙΟΝ μαρτυρεί τον Θεάνθρωπον, Εβάπτισε ο Μουσής αλλ' εν ύδατι. Εβάπτισε Πρόδρομος εν ύδατι εις ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ. Βαπτίζει ο Ιησούς ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ !

Τούτο η τελειότης . Υπάρχει Βάπτισμα μαρτυρίου και αίματος. Υπάρχει Βάπτισμα δακρύων (ως ο Δαυίδ «εν δάκρυσιν την στρωμνήν βρέχων» - πενθών πορευόμενος κράζων την ευχήν: « ο Θεός ιλάσθητι μοι τω αμαρτωλώ»). Τιμήσομεν το Βάπτισμα του Κυρίου, πνευματικώς ευφραϊνόμενοι « Λούσασθε – λέγει Ησαΐας - καθαροί γίνεσθε» ο Θεός χαίρει με τη μετάνοια μας...!! Τρεις γεννήσεις έχομεν α) εκ των σωμάτων (εμπαθής γέννησις), β)

εκ βαπτίσματος, εξαλείφει αμαρτήματα και προς την άνω Ζωήν επαναφέρει, γ) εξ αναστάσεως, όπου κατά την Β΄ παρουσίαν του άπαντες θα λογοδοτήσουν δι' ό,τι έπραξαν. Τάυτας τας γεννήσεις ετίμησε ο Ιησούς Χριστός την μεν πρώτην με το εμφύσημα το πρώτω και ζωτικό (κατά την δημιουργίαν του Αδάμ), την δευτέραν με την σάρκωσιν του και το Βάπτισμα και τρίτην με την Ανάστασιν του.

Περί της δευτέρας, κατά την εορτήν των Θεοφανείων, φιλοσοφήσωμεν. Το φώτισμα ή Βάπτισμα λαμπρότης εστί ψυχών, βοήθεια ημετέρας ασθενείας, λόγου κοινωνία, ανθρωπίνης φύσεως επανόρθωσις, κατακλυσμός αμαρτίας, φωτός μετουσία, όχημα προς Θεόν, κλείς βασιλείας ουρανών, δώρον Θεού αφθαρσίας ένδυμα, λουτρόν παλιγγενεσίας και παν ό,τι τίμιον.

Δώρο λέγεται διότι τίποτε δεν προσφέρομεν. Βάπτισμα διότι συνθάπτεται εις το ύδωρ η αμαρτία. Χρίσμα, ως ιερόν και βασιλικόν. Φώτισμα ως λαμπρότητα, ένδυμα ως κάλυμα αισχύνης, λουτρόν ως έκπλυσιν, σφραγίδα ως δεσποτικήν σημείωσιν. Με το άγιον Βάπτισμα συγγαίρουν οι ουρανοί, δοξάζουν άγγελοι δια το συγγενές της λαμπρότητος, τούτο εικών της ουρανού μακαριότητος. Ο Θεός φως έστι, ούτε με τον νουν κατανοητόν, ούτε με τα λόγια εξηγούμενον, πάσης λογικής φύσεως φωτιστικόν. Ό,τι είναι για τα αισθητά ο ήλιος, τούτο για τα νοερά ο Θεός. Φως το εν Πατρί και Υιώ και Αγίω πνεύματι θεωρούμενον. Δεύτερον Φως ο Άγγελος. Τρίτον Φως ο άνθρωπος, δια την δύναμιν του λόγου. Γνωρίζω και άλλο φως, το αρχέγονον το πρώτον δημιούργημα Θεού της ορατής κτίσεως.

Φως ήτο και η πρώτη εντολή που έδωσε ο Θεός εις τον Αδάμ, ως λέγει ο Δαυΐδ: «Φως τα προστάγματα σου, επί της γης». Φως και ο γραπτός νόμος σκιαγραφών την αλήθεια. Το αμαρτάνειν, ανθρώπινον, τον πεσόντα άνθρωπον ο Θεός ανέπλασε πλάσιν θειοτέραν και της πρώτης πλάσεως υψηλοτέραν της πεσούσης εικόνας δια την κακίαν επανόρθωσις. Κάθαρσιν αμαρτιών προξενεί η χάρις του Βαπτίσματος. Διπλούς ο άνθρωπος εκ ψυχής και σώματος· διπλή και η κάθαρσις δι' ύδατος και πνεύματος. Του ύδατος σωματικώς λαμβανομένου, του δε πνεύματος ασωματως συντρέχοντος και τα βάθη καθαιρόντος, καινούς αντί παλαιών ποιεί. Εν συντομία λέγομεν, συνθήκας προς Θεόν δευτέρου βίου και ζωής αγίας. Με κάθε προσοχή πρέπει ο χριστιανός να έχει την ψυχή του καθαρή, δια να μη φανεί ψεύστης της ομολογίας του Βαπτίσματος. Ο εχθρός διάβολος μετά το Βάπτισμα σε πολεμεί, μη φοβού. Έχεις όπλα την εξομολόγηση, την Θεϊαν κοινωνία, την ευχή, τη νηστεία, την ταπεινώση, την υπομονή, ν' ακολουθείς την ορθόδοξον παράδοση, φυλάττων εαυτόν αμόλυντον από κοινωνία κακοδόξων – οικουμενιστών.

Τρεις οι τάξεις των σωζομένων, δούλοι μίσθιοι και υιοί. Ο δούλος φοβάται τις τιμωρίες, ο μίσθιος εις τους μισθούς αποβλέπει, ο υιός από Αγάπη και μόνο εργάζεται τις θείες εντολές. Αεί την σωτηρίαν εργάζου. Αγωνίζου Χριστιανέ κατά των παθών..φεύγε Σόδομα (δηλ. αμαρτίες και τα αίτια αυτών) μη στραφείς εις τα οπίσω και γίνεις στήλη άλατος.. εις το όρος σώζου. Μείζον των ορωμένων το μυστήριον. Σεαυτόν καρποφόρησον..ο προθυμώτερος γίνεται πλουσιώτερος. Αυτό που η ραθυμία απώλεσε, η επιμέλεια ανεκάλεσε. Μνημόνευε τα μύρια τάλαντα που σου εχάρισε ο Κύριος. Γενού μη των εννέα των αχαρίστων, αλλά τον δέκατον μιμού, αν και Σαμαρείτης αλλά των άλλων,

ευγνωμονέστερος. Ο πάντων δημιουργός ως υετός κατήλθεν, ως πηγή εγνώσθη, ως ποταμός διεδόθη, εν Ιορδάνη εβαπτίσθη. Ο απερίγραπτος ποταμός, δηλ. ο Χριστός εν ολίγω ύδατι ελούετο...

Προσκυνούμεν Αυτού την ευσπλαχνίαν, ότι ήλθε σώσαι την οικουμένην. Έρχεται ο Κύριος προς Ιωάννην μόνος..κρύπτων της Θεότητος. Ο Πρόδρομος θαυμάζει: Κύριε, αμαρτιών αναιρέτης υπάρχεις και βάπτισμα μετανοίας θέλεις;

«Άφες Ιωάννη, συ ως άνθρωπος βλέπεις, εγώ ως Θεός προγινώσκω, πρώτον εγώ πρέπει να πράττω και έπειτα να διδάσκω, πρέπει πάσα δικαιοσύνη να πληρώσω. Βάπτισον με ίνα μηδείς του Βαπτίσματος καταφρονήσει, άφες Ιωάννη να κατέλθω εις το ύδωρ δια να φανεί η μαρτυρία του Ουρανού και γνωρίσουν πάντες την δύναμιν μου.

Εβαπτίσθη ο Χριστός και τον παλαιόν άνθρωπον ανεκαίνισεν, φωνή εγένετο λέγουσα: «Ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός.. αυτού ακούετε...

Το πνεύμα το Άγιον εν είδει περιστεράς επί τον Κύριον, είναι τούτο το Πνεύμα το απ' αρχής, «επιφερόμενον επί των υδάτων» δια του οποίου τα σύμπαντα ζωογονούνται, εις τους προφήτας ενεργούσε, εδόθη εις Αποστόλους εν είδει πύρινων γλωσσών τούτο εξητούσε ο Δαυίδ λέγων: «Πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου». Η προφητική ρήσις πιστούται με την Βάπτισιν του. Ποία; «Φωνή Κυρίου επί των υδάτων». Ποία φωνή; « Ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός..κ.λ.π.». Ο νομιζόμενος υιός του Ιωσήφ και μονογενής κατά την θεϊκήν ουσίαν, ο πεινών και τρέφων μυριάδας, ο κοπιών και αναπαύων τους κοπιώντας, ο πάσχων και τα πάθη ιώμενος, προσκαλεί εις ελευθερίαν εκ δουλείας, εις βασιλείαν εκ τυραννίδος, εις αφθαρσίαν εκ φθοράς.

Εις Βηθλεέμ ατελές βρέφος ο Χριστός, εις τα Θεοφάνεια τέλειος οράται. Εκεί αστήρ τον Σωτήρα εμήνυσε, ενταύθα φωνή ουρανόθεν, εκεί μάγοι, ενταύθα άγγελοι. Παράδοξον ! ο Ήλιος της δικαιοσύνης εν Ιορδάνη, το πυρ εις το ύδωρ βαπτίζεται.

«Επεφάνη η χάρις η σωτήριος», λέγει ο απόστολος Παύλος. Δια του Βαπτίσματος η σωτηρία δωρίζεται, κοινή ευεργεσία, ω! του ξένου κατακλυσμού! Επί Νώε ο κατακλυσμός εθανάτωσε ανθρώπους, εδώ το ύδωρ του Βαπτίσματος, δια του βαπτισθέντος Χριστού, τους νεκρωθέντας εξωποίησε. Ο Σωτήρ δεν είχε ανάγκη καθαρμού ως αναμάρτητος, όμως το συμφέρον οικονομεί α) την αγιαστική χάριν δωρίζει εις τα ύδατα, β) κάθε άνθρωπον προτρέπει εις σωτηρίαν να βαπτισθή. Επεφάνη ο ουράνιος ποιμήν και τους λύκους του διαβόλου εξεδίωξε απ' την καλήν ποιμήνην, δια του Βαπτίσματος την υιοθεσίαν χαρίζει εις τους πιστούς. Επεφάνη η πάντων ζωή και ζωής ηξίωσε τους νεκρωθέντας..

Δια να μη απορούν οι ακούοντες το: « Ούτος εστίν ο Υιός μου κ.λ.π.», ποιος είναι εκ των δύο δια τούτο το Άγιο Πνεύμα εν είδει περιστεράς δακτυλοδεικτεί τον Βαπτιζόμενον και μαρτυρούμενον. Το Βάπτισμά εστιν αμαρτιών κάθαρσις, άφεςις πλημμελημάτων, αναγεννήσεως αιτία. Το ύδωρ υπηρετεί προς ένδειξιν καθάρσεως – επειδή τον ρύπον σώματος με ύδωρ καθαρίζομεν – με το αισθητό αυτό (=ύδωρ) την ασώματον λαμπρότητα δηλώνομεν. Διότι σύνθετος ο άνθρωπος, δια τούτο σώματι το αισθητό ύδωρ, ψυχή δε τη αοράτω, πνεύμα, πίστει καλούμενον, αρρήτως ερχόμενον.

Το ύδωρ ανακαινίζει τον άνθρωπον εις την νοητήν αναγέννησιν, της άνωθεν χάριτος ευλογούσης αυτό. Ω! Μυστήριον!! Ο Δαυίδ βοά: «Πάντα εν σοφία εποίησας». Την σοφίαν κατενόησε, την τέχνην της σοφίας ουχ εύρεν. Ο Κύριος είπε εις μαθητάς του: «Βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Εις το όνομα του Πατρός επειδή είναι αρχή των πάντων, του Υιού επειδή είναι δημιουργός της κτίσεως..και του Αγίου Πνεύματος επειδή είναι τελειωτικόν των πάντων.

Εις την Παλαιά Διαθήκη προτυπώνεται η εικόνα του Βαπτίσματος. Όταν ο Αβραάμ διώχνει την Άγαρ εκείνη επλανάτο εις την έρημον με τον Ισμαήλ. Το ύδωρ τελείωσε, εγγύς ο θάνατος. Άγγελος έδειξε εις αυτήν φρέαρ ύδατος ζώντος και σώζεται ο Ισμαήλ. Όταν ο Ιακώβ συνήντησε την Ραχήλ, μόνος εκύλισε τον λίθον που έφραττε το φρέαρ και επότισε τα πρόβατα της Ραχήλ.

Αίνιγμα αυτό και σκιά του μέλλοντος. Ήτο επί του φρέατος λίθος ο νοητός Χριστός, κρύπτων εν βάθει και μυστηρίω το λουτρό της παλιγγενεσίας έτι πολλού χρόνου δεόμενον εις αποκάλυψιν ως σχοιניού μακρού. Ισραήλ ερμηνεύεται, νους ορών Θεόν, ποτίζει τα πρόβατα της Ραχηήλ δηλαδή μυστήριον κεκρυμμένον απεκάλυψε, δίδει ζωτικόν ύδωρ εις τα λογικά πρόβατα της Εκκλησίας.

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ λέγει : «Ρανώ εφ' υμάς καθαρόν ύδωρ και καθαρισθήσεσθε από των ακαθαρσιών υμών και δώσω υμίν καρδίαν καινήν και πνεύμα καινόν δώσω υμίν και το ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ δώσω υμίν.

Συ αληθώς υπάρχεις Δέσποτα καθαρά αγαθωσύνης πηγή, ηλέησας ημάς φιλανθρώπως, εξώρισας του παραδείσου, πάλιν ανεκάλεσας· αντί φύλλων συκής, ενέδυσας ημάς ιμάτιον τίμιον, ερράντισας ημάς με καθαρόν ύδωρ, εκαθάρισες από τους ρύπους αμαρτιών, ήνοιξε πάλιν ο παράδεισος, ουράνια και επίγεια συνεορτάζουν..

Δια ταύτα πάντα της ΧΑΡΑΣ ΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ψάλλομεν: «Αγαλλιástω η ψυχή μου επί τω Κυρίω, ενέδυσε γαρ με ιμάτιον σωτηρίου και χιτώνα ευφροσύνης περιέβαλέ με..κ.λ.π.».

Πολλοί αγνοούν το νόημα των εορτών. Η εορτή των Φώτων λέγεται επιφάνεια του Σωτήρος. Μια είναι η παρούσα εορτή, δευτέρα επιφάνεια η μέλλουσα, ή Δευτέρα παρουσία του. Δια την πρώτην λέγει ο απ. Παύλος: «Επεφάνη η χάρις του Θεού η σωτήριος πάσιν άνθρωποις, ίνα αρνησάμενοι την ασέβειαν και κοσμικός επιθυμίας, σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς ζήσομεν. Δια την δευτέρα επιφάνεια λέγει: «Προσδεχόμενοι την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνεια της δόξης του Μεγάλου Θεού...». Οι Χριστιανοί – λέγει ο Άγιος Χρυσόστομος – κατά την εορτήν φώτων άπαντες ύδωρ λαμβάνουν και φυλάττουν εις τα οικίας των όλο το έτος. Πολλές φορές και εις διάστημα δύο και τριών ετών διατηρούνται τα ύδατα φρέσκα χωρίς να παλαιωθούν.

Η εορτή των Φώτων ονομάζεται επιφάνεια και όχι των Χριστουγέννων διότι με τη Βάπτιση του έγινε σε όλους φανερός, μέχρι τότε τον αγνοούσαν, ακόμη και ο Πρόδρομος διότι λέγει: « Εγώ ούκ ήδειν Αυτόν αλλ' ο πέμψας με βαπτίζειν εν ύδατι εκείνος είπε: «Εφ'

ον αν ιδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος εστιν ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω».

Το Ιουδαϊκό Βάπτισμα (Μωσαϊκού Νόμου) σωματικούς ρύπους μόνο καθάριζε, δεν έδιδε άφεση αμαρτιών. Ο εγγίζων νεκρόν ή λεπρόν, κατά νόμον ήτο ακάθαρτος έως εσπέρας, αφού έπλενε τα ρούχα του και ελούετο εκαθαρίζετο. Κατ' αλήθεια ταύτα δεν ήτο αμαρτία αλλά προξενούσαν ευλάβεια εις τους ατελείς Ιουδαίους.

Το βάπτισμα Ιωάννου υψηλότερον πολύ ήτο του Ιουδαϊκού, του δε Χριστιανικού βαπτίσματος ταπεινότερον, όμως εις αυτό ωδηγούσε. Ο Πρόδρομος κύρυττε, ΜΕΤΑΝΟΙΑ, το βάπτισμα αυτό δεν χορηγούσε Άγιον Πνεύμα, συγχώρηση αμαρτιών. Δια να μη νομίσουν οι παρόντες ότι και ο Σωτήρ επί μετανοία ήλθεν όπως και οι άλλοι άνθρωποι, ο Ιωάννης διορθώνει αυτούς λέγων: «Εγώ έχω χρεία υπό Σου βαπτισθήναι». Ο Κύριος του λέγει ότι πρέπει να πληρώση πάσαν δικαιοσύνην. Δικαιοσύνη λέγεται η τήρησις όλων των εντολών. Ποία δικαιοσύνη; Το να βαπτισθή υπό του Προδρόμου όπως και περιτομή έλαβε και τα Σάββατα ετήρησε ούτω και να βαπτισθεί. «Ήτο Θεού θέλημα πάντες να βαπτισθούν τότε διότι λέγει ο Ιωάννης: « ο πέμψας με βαπτίζειν» και ο Κύριος είπε: « Οι τελώναι και όχλος εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες εις το Βάπτισμα Ιωάννου, οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς ηθέτησαν την βουλήν του Θεού μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. Εφ' όσον η υπακοή εις τον Θεόν είναι δικαιοσύνη, ο Θεός απέστειλε το Ιωάννη να βαπτίση τον λαόν, βαπτισθείς ο Κύριος επλήρωσε μαζί με περιτομή κλπ. Δεν είπε: « ποιήσαι, αλλά πληρώσαι πάσαν δικαιοσύνην» δηλαδή εγώ ο έχων, να πληρώσω υπέρ των ουκ έχόντων. Ιδού ένα παράδειγμα: «Εστω 200 δηνάρια οι εντολές του νόμου που έπρεπε το χρέος αυτό να πληρώσουν οι άνθρωποι. Ασεβούντων και μη μετανοούντων κρατούσε αυτούς ο θάνατος. Ήλθε ο Χριστός κατέβαλε το χρέος και ελευθέρωσε τους μη έχοντας να εξοφλήσουν .

Εις την κιβωτό του Νώε η περιστερά έφερε κλάδο ελαίας, σύμβολον της φιλανθρωπίας του Θεού, κατά την Βάπτισιν το ΆΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ εν είδει περιστεράς κατέρχεται και φανερώνει τον ΕΛΕΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ εις τον κόσμον, συγχρόνως δηλώνει ότι πρέπει ο πνευματικός άνθρωπος να γίνει απλούς – άκακος χωρίς πονηρία- διότι όπως λέγει ο Κύριος αν δεν αποκτήσομε ακακία, απάθεια δεν κληρονομούμε την βασιλεία του.

Ο Ιωάννης λέγει, δεν είμαι ικανός να βαστάσω του υποδήματα Χριστού, δηλ. να κατανοήσω τα μυστήρια της σαρκώσεως του Θεού Λόγου, έρχεται ο ισχυρότερός μου (=ο Σωτήρ). Εγώ δια τον Χριστόν, εκείνος ου δι'εμέ·, εγώ εκ στείρας, εκείνος εκ Παρθένου, εγώ στρατιώτης, εκείνος βασιλεύς, εγώ κήρυξ μετανοίας, εκείνος δοτήρ υιοθεσίας, εγώ λύχνος, εκείνος Ήλιος.

Εκπληττόμενος ο Ιωάννης την ταπείνωσιν του Σωτήρος λέγει: «Συ έρχεσαι προς εμέ »; ως να έλεγε: Οι όχλοι κινδυνεύω να με λιθοβολήσουν, εγώ μεγάλα περί σου εκήρυξα, συ ξένος και ταπεινός ήλθες ; Υιός βασιλέως, που η δόξα σου, που η συνοδεία των αγγέλων, που το σκήπτρον, το πτύον, το πυρ, το Άγιον Πνεύμα; Μωϋσέως το πρόσωπον έλαμπε, τοσούτον αυτόν εδόξασας κι εσύ ο Δεσπότης την κεφαλής σου κλίνεις εις εμέ; Έδειξας τα ταπεινά , δείξου και τα υψηλά, βάπτισον τους παρόντας και προ πάντων εμέ.

Ο Ιορδάνης σε εγνώρισε δημιουργόν και ανέστρεψε οπίσω, εγώ έχω χρεία να με βαπτίσεις. Και ο Κύριος λέγων: « Άφες άρτι...» ως να έλεγε. Την δόξαν της θεότητος μου ζητείς ν' αποκαλύψω ; Δεν είναι τώρα η ώρα, πάντα καλά εν καιρώ αυτών. Δεν πιστεύουν έτσι οι Ιουδαίοι, συ είπες αυτούς «γεννήματα εχιδνών». Άφες Ιωάννη ν' αγιασθούν τα ύδατα. Εάν εγώ δεν βαπτισθώ υπό σου δεν θα καταδεχθεί βασιλεύς και άρχων υπό ιερέως πτωχού να βαπτισθή. Άφες τον Πατέρα άνωθεν να μαρτυρήση: « Ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός». «Άφες άρτι...», δεύτερος Αδάμ έγινε και εκείνου τ' αμαρτήματα θέλω να καθαρίσω. Εάν εγώ δεν βαπτισθώ εκείνος δεν καθαρίζεται. Άφες.. να εκπληρωθεί ο προφητικός λόγος: «Φωνή Κυρίου επί των υδάτων». Βοά ο Πατήρ εις Υιόν φιλοστοργίαν, ίνα μάθεις του Δημιουργού περί τον κόσμον διάθεσιν, υπέρ δούλων, αμαρτωλών, αδόξων, τον Υιόν Του έδωκε τον αναμάρτητον, τον ένδοξον!!!

Δοξάσωμεν τον Επιφανέντα Δεσπότην συν τω Πατρί και τον Υιόν και το Άγιον Πνεύμα, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων . ΑΜΗΝ !

Σταχυολόγημα διά χειρός Γερ.Αλυπίου

Καψάλα Αγίου Ορους , Ιανουάρ. 2008